

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko dłużnikom M. F., K. R.

w przedmiocie skarg dłużników z dnia 2 sierpnia 2013 roku na czynności

Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. P.

w sprawach Km 326/10 i Km 842/08

na skutek zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 listopada 2013

roku sygn. akt XII Co 8938/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 192/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił

skargę K. R. z dnia 2 sierpnia 2013 roku i skargę M. F. z

dnia 2 sierpnia 2013 roku na wszczęcie egzekucji ze świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Sąd I instancji wskazał, że K. R. i M. F. zostali wezwani do

uzupełnienia szeregu braków formalnych skargi, w szczególności wskazania jaką

czynność komornika skarżą i czego się domagają w wyniku rozpoznania skargi i to

w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

W określonym terminie K. R. nie uzupełnił braków formalnych swej skargi.

Z kolei dłużniczka M. F. wskazała, że skarży zajęcie świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Sąd w tym stanie zważył, że zgodnie z art. 767§4 kpc na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, przy czym wnosi się ją w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone lub zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, a w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności, zaś w braku zawiadomienia - od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności.

W niniejszej sprawie zajęcie świadczenia dłużniczki z ubezpieczenia społecznego nastąpiło pismem komornika z dnia 9 maja 2011 roku, o czym zawiadomiono dłużniczkę w dniu 19 maja 2011 roku. Termin do złożenia skargi upłynął zatem z dniem 26 maja 2011 roku.

Wobec powyższego skarga M. F. została wniesiona po terminie, a jako taka podlegała odrzuceniu, podobnie odrzuceniu podlegała skarga K.

R., której braki nie zostały usunięte w terminie (art. 767³ kpc).

Jednocześnie sąd stwierdził, że brak jest podstaw do podjęcia działań z urzędu w trybie przewidzianym w art. 759 § 2 kpc.

2

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli dłużnicy wskazując, że postanowienie jest błędne, kwestionując w sposób ogólny wszystkie czynności podejmowane przez komornika, podkreślając, że nie są dłużnikami, zaś sama egzekucja i wydane postanowienie są elementem „afery”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd odwoławczy w pełni podziela ustalenia faktyczne i wywód prawny poczyniony przez sąd I instancji czyniąc go własnym.

W ocenie sądu odwoławczego dłużnicy w istocie nie kwestionują ani ustaleń

poczynionych przez sąd I instancji, ani też wywołu prawnego zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, podnosząc jedynie, że czują się pokrzywdzeni prowadzoną przeciwko nim egzekucją.

Sąd odwoławczy podkreśla, że sąd I instancji prawidłowo odrzucił skargi: K.

R. na skutek niezuzpełnienia jej braków formalnych (skarżący nie sformułował jaką czynności komornika skarży) i M. F., która skargę wniosła z ponad

dwuletnim opóźnieniem - art. 767 § 4 kpc w zw. z art. 767³ kpc, nie doszukując się równocześnie podstaw do podjęcia działań z urzędu (art. 759 § 2 kpc).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zażalenie uznał za oczywiście bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc je oddalił. i